

Către: Doamna Alina Gheorghiu – Președintă a Senatului
Domnul Marcel Ciolacu - Președinte al Camerei Deputaților

În copie: Domnul George Scarlat – președinte al Comisiei de agricultură de la Senat
Domnul Florin Barbu – președinte al Comisiei de agricultură de la Camera deputaților

Nr și dată: 30 / 23.02.2023

ASPECTE JURIDICE RIDICATE DE ASOCIAȚIA PRODUCĂTORILOR AGRICOLI DIN BRAILA PRIVIND LEGALITATEA DE APROBARE ȘI IMPLEMENTARE A PROGRAMULUI PAC 2023-2027

Prin prezentul material dorim să vă rugăm să analizați o serie de observații de legalitate (sau mai bine spus de ilegalitate) privind modul cum a fost elaborat și aprobat pe plan național programul PAC 2023-2027 (mai cunoscut drept PNS) înainte de trimitere și aprobarea Comisiei europene, iar apoi ne vom referi la modul de implementare tot pe plan național al acestui program, iar a treia parte se va referi la unele măsuri propuse prin acest program, în toate cazurile din aprecierea noastră prin încălcarea crasă a prevederilor constituțională și legale în materie.

Dorim să vă aducem în atenție că orice contestație ulterioară în instanță și care va da dreptate în parte sau în totalitate acestor observații va aduce după sine anularea unor acte normative și mai mult este foarte posibil la termenele actuale din justiție, decizia acesteia să vină după 1-2 ani, ceea ce va duce la anularea tuturor documentelor realizate până atunci și posibilitatea returnării fondurilor de către fermieri și dezangajarea acestor sume de către Comisia europeană. Este vorba de sume de peste 2 miliarde de euro anual și de circa 800.000 de beneficiari, ceea ce ar duce pe de-o parte la falimentarea a sute de mii de ferme mici și mijlocii, dar și la blocarea instanțelor cu pretenții față de cei vinovați.

Nu mai vorbim în acest caz în care se va dovedi eventual în instanță temeinicia acestor opinii că am fi primul stat care ar trimite Comisiei europene un document spre aprobare, dar acesta nefiind un document de poziție oficial al României.

Vă rugăm să aveți în vedere că împotriva prezentărilor generale la nivel oficial, prevederile noului program PAC 2023-2027 aduc și o serie de condiționalități suplimentare care afectează rentabilitatea fermierilor românești și oricând în acest context se poate întâmpla ca o persoană nemulțumită să se adreseze instanței și să și câștige, ceea ce cum am arătat ar fi un dezastru de-a dreptul pentru agricultura românească.

Scopul demersului este să prevină o astfel de evoluție și considerăm că repararea unei erori nu ar fi un lucru rău, ci ar fi ceva înțelept.

I. Competența MADR (sau după caz a Guvernului) de a adopta PNS ca poziție oficială a României înainte de a fi transmis pentru aprobarea de către Comisia Europeană

În data de 17 octombrie 2022, Ministerul Agriculturii (definit în continuare MADR) a trimis spre aprobarea Comisiei europene un așa numit „document de poziție” intitulat programul PAC 2023-2027 (menționat în continuare PNS), care în opinia noastră are mari probleme de legalitate, așa cum vom arăta în continuare.

Elaborarea PNS așa cum se arată prin nota de fundamentare a HG 1570 la pct. 2.2 se arată că „este o inițiativă a Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, pentru asigurarea cadrului normativ cu caracter general necesar implementării intervențiilor de dezvoltare din Planul Național Strategic 2023-2027 pentru care se asigură cofinanțare din Fondul European Agricol pentru Dezvoltare Rurală (FEADR) în cadrul Politicii Agricole Comune a Uniunii Europene.” Iar mai departe la același punct se arată și că „...Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale a elaborat, în baza nevoilor identificate, Planul Național Strategic 2023-2027(PNS 2023-2027) pe care l-a transmis Comisiei Europene în vederea aprobării prin decizie de punere în aplicare.”

Tot la acest pct. 2.2 din NF a HG 1570/2022 se mai arată și că „Pentru noua perioadă de programare, 2023-2027, potrivit pachetului legislativ aplicabil în cadrul Politicii Agricole Comune a UE, Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale a elaborat, în baza nevoilor identificate, Planul Național Strategic 2023-2027(PNS 2023-2027) pe care l-a transmis Comisiei Europene în vederea aprobării prin decizie de punere în aplicare.”

Mai mult la pct. 2.3 din aceeași notă de fundamentare pentru HG 1570 se precizează ceva extrem de important în sensul că „În anexa proiectului de act normativ sunt enumerate toate intervențiile de dezvoltare rurală din PNS 2023 – 2027 pentru care se acordă sprijin financiar european din bugetul Uniunii Europene prin FEADR și de la bugetul de stat, astfel încât potențialii beneficiari să se poată orienta spre intervențiile”

Din toate citatele mai sus menționate se poate reține că inițiativa, elaborarea și trimiterea PNS-ului ca „document de poziție” al României a fost exclusiv o acțiune a MADR, deoarece nu se menționează nicăieri în această notă de fundamentare că Guvernul și/sau Parlamentul ar fi aprobat în prealabil prin act normativ acest PNS, cu toate că se precizează în mod expres că prin acest program se reglementează printre altele, modul de alocare și gestionare a fondurilor nerambursabile europene și fondurilor de la bugetul de stat.

Mergând mai departe, peste tot în notele de fundamentare atât la HG 1570 și 1571, cât și în preambulul celor două HG menționate anterior și adoptate deja de Guvern, se vorbește că acest PNS a fost elaborat de MADR și aprobat de Comisia europeană prin Decizia 8783/2022, foarte corect în mare parte, doar cu mențiunea că nu se precizează nicăieri modul de derulare a procedurii de aprobare internă care așa cum vom arăta în continuare considerăm că era obligatorie, prealabil trimiterii PNS la comisie.

În primul rând așa cum am arătat mai sus sunt două componente financiare care sunt reglementate prin PNS, adică fondurile europene și cele naționale, doar că Reg. UE 2115/2021, arată chiar la art. 1 pct. 2 că acesta (regulamentul) se aplică „..... sprijinului din partea Uniunii finanțat de FEAGA și de FEADR pentru intervențiile specificate într-un plan strategic PAC”

Tot în Reg. UE 2115/2021 la același art. 2 pct. 1 lit. „c” se menționează că „*planurile strategice PAC, care urmează să fie elaborate de statele membre și care stabilesc ținte, precizează condițiile pentru intervenții și alocă resurse financiare, în conformitate cu obiectivele specifice și cu nevoile identificate;*”

Din cele două precizări de mai sus privind Reg. UE 2115/2021, trebuie reținut în primul rând că Comisia precizează clar sfera de competență a acestui regulament și care nu se aplică aspectelor bugetare interne prin care să se stabilească modul de identificare, alocare și gestiune a resurselor financiare angajate prin acest PNS.

Doar că aceste alocări financiare naționale care ar trebui prinse în bugetul ministerului și care este parte din bugetul de stat, nu pot fi angajate de MADR în numele României care nu are nici o competență legală în acest sens, ci impune existența unui act normativ premergător care să împuternicească MADR la acest lucru, conform Legii 500 art. 14 pct. 2 unde se precizează imperativ că „*Nici o cheltuială nu poate fi înscrisă în bugetele prevăzute la art. 1 alin. (2) și nici angajată și efectuată din aceste bugete, dacă nu există baza legală pentru respectiva cheltuială.*”

Mergând mai departe pe fir, aspectele de asigurare a fondurilor naționale pentru acest program printr-un PNS fără acte normative de aprobare internă ar încălca și Legea 27/2000 privind tehnica legislativă unde se arată la Art. 6 aliniat (4) că „*Actele normative cu impact asupra domeniilor social, economic și de mediu, asupra bugetului general consolidat sau asupra legislației în vigoare sunt elaborate pe baza unor documente de politici publice aprobate de Parlament sau de Guvern. Guvernul definește tipurile și structura documentelor de politică publică.*”

Mai mult prin HG 30/2017 art. 2 lit.,e” se precizează în mod expres că ministrul agriculturii are calitatea „**de reprezentare**, prin care se asigură, în numele Guvernului, reprezentarea pe plan intern și extern în domeniul său de activitate și **în limitele stabilite prin actele normative în vigoare;**” iar apoi în același act normativ la art 3 lit.,r” se completează atribuțiile ministrului cu textul „*inițiază, negociază și asigură, prin împuternicirea Guvernului, punerea în aplicare a convențiilor și acordurilor internaționale din domeniul său de activitate, la care România este parte, și dezvoltă relații de cooperare cu instituții și organizații similare din alte state*”.

Deja prin interpretarea prevederilor din HG 30/2017 de mai sus, se precizează clar că orice inițiere, negociere se asigură prin împuternicirea Guvernului, lucru care se coroborează și cu precizările din Reg. UE 2115/2021 și 2116/2021 care vorbesc mereu de „statele membre”, iar astfel calitatea de reprezentare a MADR trebuia consfințită în prealabil printr-un act normativ.

Tot în acest sens trebuie înțeles că Reg. UE 2115/2021 și 2116/2021, reglementează limitele cadrului general de redactare și aprobare a acestui PNS, dar nu elimină în nici un moment dreptul statelor membre de a-si respecta legislația internă de aprobare a anumitor lucruri cât timp nu depășesc dreptul comunitar.

Astfel cum am arătat prin Reg. UE 2115/2021 art. 1 lit. „c” se arată că statele membre „*stabilesc ținte, precizează condițiile pentru intervenții și alocă resurse financiare, în conformitate cu obiectivele specifice și cu nevoile identificate*”

Pornind de la aceste prevederi, nu credem că ministrul agriculturii, care așa cum am arătat deja că nu poate aproba nici un act fără mandat, ar fi putut stabili singur, în mod discreționar, angajarea de surse de la buget pentru următorii 5 ani, să stabilească singur direcțiile de dezvoltare și investiții ale fondurilor europene, fără să prezinte Guvernului și Parlamentului o strategie în acest sens. Trebuie înțeles de exemplu că prin PNS, Comisia acceptă să se aloce sume către diverse obiective de investiții, dar nu spune nicăieri care sunt acelea și cu cât să fie finanțate.

Mai mult trebuie ținut cont de poziționarea în timp a acestui moment și de prevederile Reg. UE 2115/2021 și 2116/2022, în sensul că la acest punct analizăm elaborarea PNS moment premergător deciziei CE nr 8783/2022, iar aici considerăm că mergând pe firul legal, faptul că ministrul agriculturii neavând

voie conform HG30/2017 să inițieze și să negocieze un astfel de program fără împuternicirea Guvernului, se pune întrebarea cum ar fi trebuit să se manifeste această „împuternicire”.

Guvernul la rândul său conform art.108 din Constituție și coroborat cu art. 37 din OUG 57/2019, unde la acesta din urmă se arată că „*În exercitarea atribuțiilor sale, Guvernul adoptă hotărâri și ordonanțe. Hotărârile se emit pentru organizarea executării legilor. Ordonanțele se emit în temeiul unei legi speciale de abilitare, în condițiile art. 115 alin. (1) - (3) din Constituție. În situații extraordinare se adoptă ordonanțe de urgență, în condițiile art. 115 alin. (4) - (6) din Constituție.*”, poate emite ordonanțe inclusiv de urgență și hotărâri de guvern în vederea organizării executării legilor.

Aici se impune o mică discuție în sensul dacă Guvernul ar fi avut obligația de a emite o hotărâre pentru aprobarea prealabilă a PNS sau trebuia să inițieze un proiect de lege (sau ordonanță inclusiv de urgență) prin care să aprobe acest PNS, și menționăm încă odată aprobare prealabilă.

Pe lângă cele prezentate până în acest moment trebuie să mai subliniem că actul de aprobare al PNS, respectiv decizia 8783/2022 este de punere în aplicare a prevederilor Reg. UE 2115/2021 și a Reg. UE 2116/2021 deci este un act fără caracter legislativ, acest lucru fiind în conformitate cu art. 290 pct. 1 și 3 din TFUE (Tratatul de funcționare al Uniunii Europene).

Apoi în conformitate cu art. 288 din TFUE „*Decizia este obligatorie în toate elementele sale. În cazul în care se indică destinatarii, decizia este obligatorie numai pentru aceștia* ” decizia este o obligație pentru statul membru, în cazul nostru România, așa cum arată și prevederile celor două regulamente, 2115 și 2116, dar ATENȚIE, astfel prevederile PNS nu sunt opozabile fermierilor sau altor beneficiari ai PNS și nici nu reprezintă o lege pentru aceștia, iar pentru acest lucru trebuind un cadru legal specific bazat pe legislația internă.

Acest lucru considerăm că este absolut normal și credem că aceasta este și interpretarea dată de regulamentele UE, deoarece prin PNS, România își asumă obligații bugetare, de mediu, legislative, de impact social (condiționalitatea socială), de impact economic (vorbim în total de 15,8 miliarde euro), strategii de investiții, iar toate aceste lucruri care excedă competențelor UE și se pot face prin act normativ intern, iar Decizia 8783/2022 este doar un angajament asumat de statul membru și aprobat de Comisie, dar sub formă de acord și decizie de plată (conform tratat Euratom) și nu de lege.

În aceste condiții considerăm că înainte de elaborarea PNS de către MADR, așa cum a fost cazul și în cazul PNRR (situație similară în opinia noastră) când s-a aprobat OUG 155/202 modificată prin OUG 24/2021, Guvernul ar fi trebuit să inițieze un proiect de lege sau ar fi trebuit elaborată și aprobată o OUG, aceasta din urmă care ar fi putut avea o problemă de justificare a urgenței în condițiile în care elaborarea și negocierea PNS a durat 2 ani.

Mai mult pornind revenind la modul cum ar putut fi împuternicit ministrul agriculturii să elaboreze și negocieze acest PNS, ar trebui să avem în vedere și prevederile HG 30/2017 unde apreciem că în cazul de față vorbim și de necesitatea existenței unui mandat general definit conform prevederilor HG 34/2017 art 2 lit „b” unde se arată că prin acesta se includ și „*pentru propunerile de acte de punere în aplicare a unor acte juridice ale Uniunii Europene cu caracter obligatoriu, în cazul în care implicațiile economice, sociale sau de mediu ale acestora au o importantă majoră sau privesc mai multe domenii sectoriale*” aspect care îl considerăm îndeplinit valoric, fiindcă discutăm de un program multianual în valoare de cca 16 mld euro și care afectează toate sectoarele agriculturii (producție vegetală, zootehnie, apicultură, pomicultură, viticultură) dar și industria alimentară.

În condițiile în care cele reținute în acest caz sunt corecte, atunci mandatul general ar fi trebuit semnat de ministrul de externe și aprobat de primul ministru, conform art. 10 din HG 34/2017 și comunicat Parlamentului.

Mai mult actele adoptate de către Comisie gen decizie, sunt monitorizate de ministerul afacerilor externe prin direcția de afaceri europene și conform art. 4 din HG 34/2017 informează periodic primul ministru, aspect care nu este în contradicție și cu obligația ministrului agriculturii de a informa Guvernul

privind modul de implementare a împuternicirilor primite în conformitate cu HG 30/2017 art. 2 lit. „c” și art. 3 lit. „r”.

Cele de mai sus sunt reafirmate prin art. 6 din HG 34/2017 unde se menționează gestiunea pentru „*problematika afacerilor europene funcționează Comitetul de coordonare a Sistemului național de gestionare a afacerilor europene, organism de lucru, fără personalitate juridică, condus, sub îndrumarea prim-ministrului, de ministrul delegat pentru afaceri europene din Ministerul Afacerilor Externe.*”

Printre sarcinile mai importante ale acestui comitet conform HG 34/2017, reținem asigurarea coordonării pozițiilor României (art. 6 alin 2, lit. a), stabilește lista mandatelor, instituțiile care le vor susține și care sunt transmise pentru aprobarea Guvernului (art. 6, alin 2 lit. b-d). Mai mult urmăresc și lista actelor pentru care Parlamentul poate începe procedura de examinare parlamentară (art. 6 alin 2 lit. i).

Prin prevederile L 373/2013 art 2 lit „b” și „d”, se prevede dreptul Parlamentului de a analiza sau examina parlamentar proiectele de acte fără caracter legislativ negociate la nivelul instituțiilor UE.

Conform art. 10 alin 1 din L373/2013, Guvernul are obligația la fiecare schimbare de președinție rotativă (adică la fiecare 6 luni) să informeze Parlamentul în legătură cu mandatele generale care vor fi elaborate spre observații și propuneri și conform art. 10 alin 2 „Guvernul, prin Ministerul Afacerilor Externe sau prin ministrul de resort, pentru domeniile aflate în competența lor, potrivit legii, informează periodic cele două Camere ale Parlamentului asupra problemelor esențiale pentru România și pentru Uniunea Europeană, aflate pe agenda europeană.”

Considerăm că un program multianual pentru agricultură cu o finanțare de cca 16 mld euro îndeplinește condițiile de a se încadra în prevederile de mai sus.

CONCLUZII

Prin textele de acte normative de mai sus se arată următoarele:

- MADR prin ministrul său nu avea calitatea de a iniția un PNS care includea obligația asigurării unor sume de la bugetul de stat.
- MADR prin ministrul său de asemenea nu avea dreptul de a iniția și elabora un PNS fără împuternicirea Guvernului în condițiile legale și nici nu putea să își asume prin acest program obligații privind cerințe sociale, economice, bugetare și de mediu în numele României.
- Reg. UE 2115/2021 precizează în mod expres că acesta se referă doar la fondurile europene și în plus vorbește întotdeauna de „statele membre”, dar nu indică nicăieri cine ar fi competent din autoritățile naționale să fie reprezentantul statului membru, aici aplicându-se prevederile legislației interne, ceea ce este corect.
- Conform textelor de lege prezentate credem că în prealabil Guvernul trebuia să inițieze un proiect de lege sau să emită și să aprobe o ordonanță (inclusiv de urgență), care să permită stabilirea obiectivelor, țăntelor economice și strategice, să stabilească cine este mandatat și în ce condiții să elaboreze și să aprobe PNS în prealabil de a fi trimis spre aprobare Comisiei Europene. Acest mod de lucru ar fi respectat și dreptul Parlamentului de a legifera, direct prin aprobarea unei legi sau indirect prin control parlamentar asupra unei ordonanțe.
- Considerăm ca Guvernul ar fi trebuit să emită către ministrul agriculturii în acest caz un mandat special de reprezentare în caz că nu este emis deja, care apoi să fie supus și atenției Parlamentului.
- De menționat că nu avem informații sau probe să indicăm că aceste practici ar fi intenționate, dar vă rugăm să analizați de asemenea legalitatea acțiunilor derulate de MADR prin HG-uri de reglementare a ajutoarelor financiare pentru programele gen tomata, usturoiului sau porcul din rasele Bazna și Mangalița, care stabilesc obligații financiare de la buget în baza unor regulamente europene și unde se aplică același raționament ca mai sus și sunt decizii care le considerăm la fel cu încălcarea prevederilor legale.

PROPUNERE SOLUȚII

- Emiterea unei OUG prin care să se aprobe programul PAC 2023-2027 (PNS) și implementarea acestuia și care să fie supusă în regim de urgență Parlamentului, tocmai pentru a se statua caracterul legal al programului PAC 2023-2027, dar acest lucru nu va șterge și răspunderea faptelor prealabile a eventualelor persoane găsite vinovate.

II. Modalitatea legală de aprobare a implementării Planului Național Strategic (PNS) după aprobarea UE prin Decizie

Odată cu aprobarea programului PAC 2023-2027 prin Decizia CE 8783/2022, s-a trecut la implementarea și aplicarea acestuia începând cu 1 ianuarie 2023.

Dar aici trebuie să ținem cont că Decizia 8783/2022 este un act fără caracter legislativ, dar este obligatoriu statului membru căruia i se aplică în conformitate cu prevederile Reg. UE 2115/2021 conform art. 1 pct. 1 și 2, dar coroborat cu respectarea art. 9 ultimul paragraf unde se arată că „*Statele membre instituie cadrul juridic care reglementează acordarea sprijinului din partea Uniunii către fermieri și alți beneficiari în conformitate cu planurile strategice PAC astfel cum au fost aprobate de Comisie în conformitate cu articolele 118 și 119 din prezentul regulament și cu principiile și cerințele prevăzute în prezentul regulament și în Regulamentul (UE) 2021/2116. Acestea pun în aplicare planurile strategice PAC respective astfel cum au fost aprobate de Comisie.*”

Dar așa cum am arătat anterior, prevederile PAC conțin și aspecte care excedă competențelor Comisiei, cum ar fi alocarea resurselor bugetare, realizarea de legislație și alte aspecte care depășesc cadrul general al regulamentelor avute în vedere și care reglementează elaborarea, adoptarea și implementarea programelor PAC (Reg. UE 2115 și 2116 ambele din 2021).

Doar că aceste alocări financiare naționale care ar trebui prinse în bugetul ministerului și care este parte din bugetul de stat, nu pot fi derulate și implementate de MADR în numele României care nu are nici o competență legală în acest sens, ci impune existența unui act normativ post mergător adoptării Deciziei 8783/2022 și premergător adoptării HG 1570 și 1571 ambele din 2022, care să împuternicească MADR la acest lucru, conform Legii 500 art. 14 pct. 2 și unde se precizează imperativ că „*Nici o cheltuială nu poate fi înscrisă în bugetele prevăzute la art. 1 alin. (2) și nici angajată și efectuată din aceste bugete, dacă nu există baza legală pentru respectiva cheltuială.*”

Analizând mai departe pe fir, aspectele de asigurare a fondurilor naționale pentru acest program printr-un PNS fără acte normative de aprobare internă ar încălca și Legea 27/2000 privind tehnica legislativă unde se arată la Art. 6 alineat (4) că „*Actele normative cu impact asupra domeniilor social, economic și de mediu, asupra bugetului general consolidat sau asupra legislației în vigoare sunt elaborate pe baza unor documente de politici publice aprobate de Parlament sau de Guvern. Guvernul definește tipurile și structura documentelor de politică publică.*”

Mai mult în cadrul PNS-ului sunt prevăzute angajamente repetate pentru alocarea de sume bugetare dar și pentru adoptarea unei legislații viitoare, așa cum este de exemplu **intervenției prevăzută în PNS pag 30-31 – DR 32** „*Instrumentul se constituie din contribuțiile tuturor fermierilor beneficiari de plăți directe prin reținerea anuală a unui procent de 3% din plățile directe care urmează a fi plătite fiecărui*

fermier în parte, la care se va adăuga contribuția publică din FEADR și co-finanțarea de la bugetul de stat, bugetul rezultat anual fiind gestionat de MADR prin structurile proprii și utilizat pentru acordarea de despăgubiri în condițiile și cu respectarea regulilor din PNS și cadrul național de implementare. Sumele disponibile la finalul unui an în care incidența fenomenelor climatice negative a fost minoră, se vor cumula la nivelul instrumentului putând fi utilizate în anii următori pentru acordarea de despăgubiri.

Pentru punerea în aplicare a acestei intervenții prin legislația națională se vor stabili reguli privind instituirea și funcționarea mecanismului de gestionare a fondurilor aferente instrumentului, a fluxurilor financiare necesare, precum și a normelor de evaluare a pagubelor și stabilire a cuantumului despăgubirilor pentru toate riscurile acoperite prin intervenție.

Aceste angajamente nu încalcă prevederi ale dreptului comunitar, fapt ce a făcut Comisia să aprecieze că din punctul de vedere nu sunt impedimente, dar nu a dispus în mod obligatoriu implementarea acestui instrument și nici nu a indicat modul detaliat de realizare, lucru care reiese din prevederile art. 19 din Reg. UE 2115/2021, unde se vorbește de „*Prin derogare de la articolul 44 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2021/2116, un stat membru poate decide să aloce până la 3 % din plățile directe care urmează să fie plătite unui fermier pentru contribuția fermierului la un instrument de gestionare a riscurilor.*”, adică depinde de o decizie proprie a statelor membre și care bineînțeles au sau adoptă o legislație în acest sens.

Mergând la legislația internă trebuie să reținem art. 139 pct. 3 din Constituție unde se arată în mod clar că astfel de rețineri se pot face „*..... la constituirea unor fonduri se folosesc, în condițiile legii, numai potrivit destinației acestora.*”

Dar aici trebuie să ținem cont și de prevederile Legii 27/2000 art 13 lit b, unde la tehnică legislativă se arată că „*proiectul de act normativ, întocmit pe baza unui act de nivel superior, nu poate depăși limitele competenței instituite prin acel act și nici nu poate contraveni principiilor și dispozițiilor acestuia;*” deci cred că prin acest text legal se arată clar că nu se poate printr-o HG 1570/2022 și 1571/2022 să se adauge la textul unei legi (sau ordonanțe) și ne referim aici la adoptarea unor prevederi legale privitoare la alocarea de resurse financiare de la bugetul național care excedă prevederilor comunitare în acest caz, sau adoptarea unei legislații viitoare cu nivel legislativ mai ridicat așa cum este statuat prin Constituție privitor la reglementarea contribuțiilor la fondurile speciale ale statului, asta dacă am considera că PNS-ul prin adoptarea acestuia de către Comisie prin Decizie ar ține loc de lege, ceea ce considerăm a fi fals.

Mai mult prin normele de fundamentare în vederea adoptării HG1571/2022, se arată chiar de către Guvern că precedentele două PNS-uri adoptate, respectiv cel pentru perioada 2013-2020 și cel pentru perioada 2020-2022 au fost implementate prin adoptarea OUG 3/2015 aprobată prin L 104/2015 și respectiv OUG 11/2021, asta arătând că și Guvernul a considerat în două rânduri care ar trebui să fie nivelul legislativ de adoptare a acestor tipuri de acte și mai mult recunoaște dreptul Parlamentului de a se exprima asupra acestui tip de program, având în vedere importanța lui ca și valoare, reprezentând o alocare financiară de cca 20 mld euro. Plus că în nota de fundamentare nu se indică adoptarea de noi prevederi legale care să fi eliminat obligativitatea adoptării de OUG pentru implementarea unor programe gen PNS și să reducă cerințele și la posibilitatea adoptării prin HG.

Menționăm că și precedentele PNS 2014-2020 sau 2021-2022 au fost elaborate tot în baza unor prevederi ale unor regulamente europene, iar TFUE sau Constituția României nu a suferit revizuirii în această perioadă care să justifice o altă interpretare.

Nu în ultimul rând trebuie reținut că prin adoptarea celor două HG 1570 și 1571 ambele din 2022, de fapt s-a eliminat dreptul Parlamentului de a își exercita prerogativele de legiferare bazate pe prevederile constituționale.

CONCLUZII:

- Considerăm că Decizia CE 8783/2022 nu poate fi considerată lege, deci nu se poate organiza executarea acesteia prin hotărâre de Guvern,
- Considerăm că nu trebuiau emise HG 1570 și 1571 ambele din 2022, ci ar fi trebuit emis proiect de lege sau adoptată ordonanță (inclusiv de urgență), deoarece competența de aprobare a anumitor prevederi din PNS necesitau un nivel legislativ mai ridicat (alocare fonduri de la buget, reglementare fond special)

PROPUNERE SOLUȚII:

- Abrogarea de urgență a HG 1570/2022 și HG 1571/2022 și a tuturor actelor subsecvente.
- Adoptarea de urgență a două OUG care să reglementeze prevederile celor două HG mai sus menționate și a reglementărilor subsecvente.
- Anularea aplicării prevederilor de la art. 19 al Reg. UE 2115/2021, privitoare la dreptul de reține 3% din plățile directe pentru contribuția la un instrument de gestionare a riscurilor climatice, până la adoptarea legislației corespunzătoare în conformitate cu prevederile constituționale.

Prezentul material a fost redactat astăzi 23.02.2022 și are un număr de 7 pagini. Prezentul material se dorește o opinie prin care ne formulăm rezerve asupra modului de reglementare legală a acestor probleme, fără a avea ca scop sau rol în găsirea de vinovați, ceea ce nu este scopul demersului nostru.

APROBAT

PRESEDINTE APA BRAILA,

Ing. Datcu Vasile

ÎNTOCMIT

DR ING STEFAN GHEORGHITA